

[Breckmann]

Det er bl.a. følgende forhold i Finanstilsynets handlemåde, der gør en dybtgående undersøgelse af tilsynets begrundelser for krav om lukning af vore banker hensigtsmæssig:

1. I oktober 1992 fik Sjóvinnubankin ordre til at hensætte 976 mio. kr., hvilket Finanstilsynet vidste ville knække banken, mens hensættelseskravet til Føroya Banki kun var halvt så stort, nemlig kun 544 mio. kr., selv om Føroya Banki var større end Sjóvinnubankin og engageret i stort set samme lånemarked.

2. Så længe Den Danske Bank lovede at stå ved sit ansvar som ejer over for Føroya Banki, blev denne skånet med krav om relativt små hensættelser, sammenlignet med store krav til Sjóvinnubankin.

3. Efter at aktiemajoriteten er blevet færøsk i begge banker, begynder kravene til tilsynet om hensættelser i Føroya Banki at vokse voldsomt: den 19. august hele 750 mio. kr., imod kun 340 mio. kr. i hensættelser i Sjóvinnubankin.

4. Finanstilsynet sammen med Den Danske Bank og forhenværende nationalbankdirektør Richard Mikkelsen burde vide, at aktierne i Føroya Banki blev groft overvurderet, og at banksalget til landsstyret derfor hvilede på falske præmisser. Det kan kun være rigtigt at undersøge, hvor mange penge Den Danske Banks ansvarsforflygtigelse med hensyn til dens løfte til Finanstilsynet om at stå Føroya Banki bi efter oktober har kostet Færøerne.

5. Fossbankin blev lukket af Finanstilsynet i mandags efter krav om store hensættelser på boligværdierne. Men Finanstilsynet har ikke krævet relativt samme hensættelser af Føroya Banki som af Fossbankin, da tilsynet inspicerede i næstsidste uge og nedvurderede boligværdien på Færøerne med 60-67 pct. af parcelhusenes nylige salgsværdi.

6. Finanstilsynet gav misvisende oplysninger for Fossbankins direktion på møde i Thorshavn torsdag den 7. oktober, hvor banken blev meddelt, at den havde god tid til at ordne sin solvens efter bolignedskrivningen, eftersom bankens likviditet var solid. Men mandag morgen den 11. oktober blev banken lukket uden nogen skriftlig redegørelse fra tilsynet.

7. Føroya Banki har i den færøske presse udtalt, at over for den har tilsynet ikke krævet tilsvarende nedvurdering af boligmassen. (Sparekassen ligeså).

Jeg henstiller til ministeren snarest muligt at give fyldestgørende svar på mit spørgsmål. Det er et forsøg på at placere ansvaret for den færøske banksektors sammenbrud med efterfølgende katastrofe for vor økonomi, så en eventuel retsforfølgning af ansvarlige personer og erstatningsprocedure kan sættes i gang, selv om skadevirkningen på det færøske samfund allerede er så forfærdelig, at der næppe kan rådes bod på den.

Svar (28/10 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Af spørgsmålet fremgår, at Finanstilsynet skulle have truffet beslutning om at lukke de færøske banker fra den 6. oktober til den 10. oktober 1993. Dette er ikke korrekt, idet ingen af de færøske banker har været lukket i denne periode.

Den 11. oktober 1993 indgav Finanstilsynet begæring om betalingsstandsning af Fossbankin. Betalingsstandsningen blev indgivet af hensyn til indskydernes interesser, jf. bank- og sparekasselovens § 46. Ingen af de to store banker har været lukket, hvilket har været undgået ved, at der er blevet indskudt den nødvendige kapital i de to banker.

Det er Finanstilsynets opgave at påse, at pengeinstitutter overholder bank- og sparekasseloven, herunder at institutterne har den nødvendige kapital. Såfremt kapitalforholdene ikke er i orden, skal pengeinstitutterne afvikles, f.eks. ved fusion eller konkursbehandling, medmindre der tilføres fornyet kapital. Det er disse regler, der har fundet anvendelse på de færøske pengeinstitutter.

Baggrunden for Finanstilsynets krav om forøgede hensættelser i pengeinstitutterne er de meget dårlige økonomiske forhold for hele det færøske samfund. Dette har bevirket, at mange virksomheder og privatpersoner ikke har kunnet tilbagebetale deres lån til pengeinstitutterne, der derefter har fået så store tab, at det har været nødvendigt med yderligere kapital.

På baggrund af tavshedspligten i bank- og sparekasselovens § 50 b kan jeg ikke nærmere kommentere de specifikke forhold, som fremføres i begrundelsen for spørgsmålet. Det skal dog tilføjes, at Finanstilsynets vurderingsprincipper naturligvis er ens i de færøske pengeinstitutter med de individuelle forskelle, som forholdene i det enkelte institut måtte tilsi-